

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorní reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávník: Prejkmurszka evang. sínioríja.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posílati.

Naprejplacsilo gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

K-nôvomi leti.

Edno nôvo leto! Jeli znamêni to za nevo-
len zmantráni szvét i za bojüvájöcso cérkev
tüdi „nôvi“ bögsi csasz? — Nájde sze toti za-
doszta bláznikov, kí potrdjávo, ka je „nôvi“
bögsi csasz že tû. Vêm je Europa prék edne
nôcsi nôvo orszacsco mapo dobila! Vêm szo
sze prvêsi orszagov tronuse vküprüsili i na
nyihovo meszto szo vszefelé nôve „szlobodne
dr'záve“ sztópíle. Vêm sze je prvêsi drüstveni
réd vszepovszédik goriszprecbrno, ti zádnyi szo
na vnôgom meszti prédnyi grátali.

Má bidti, ka sze je za tiszte, kí nas csasz
nateliko povelicsávajo, „nôvi“ bögsi csasz zac-
no, ár oni szvoj oszebni haszek májo z-toga. Ti
nevolni, trpécsi národje neszkoznüjejo i nevejo
z-toga niká. Szkoznüjejo i znájo szamo to edno,
ka sze mantrájo zdâ, kak escse nigdár nê i na
bögse szí je niti miszlití nê. I zâto sze bojimo,
ka eto lübléno nôvo leto 1926 za nász neznamê-
ni niksega „nôvoga“ csasza. Prôti tomi tak
csútimo, ka de sze pohüsávanye povéksávale.
Ah nê nôvi, nego sztraslivo sztári gratsúje szvét,
ár sze od Bogá vedno bole odtrgáva, i v sza-
moga szebê vtápíla. Bláženêsi csasz pa szamo
po Bo'zem ládanyi má prihájati. Z-Jezusovôga
evangelioma tecsé nôvoga 'zítka vretina. Kém
vecs od Jezusa zapopádjeni i obládani oszeb-
noszti bode, kem' odlocsnêse bode té vu tekáj
szvéta notriszégale, k-tém bögse za nyega! Nê
ménsi cslovek. kak Goethe je pravo ednók:
„Lüdje szo szamo tecsasz produktivni, dokecs
szo escse vadlíványzski.“ Nevernoszt szamo
ocsnomegnenyé trpécso oblászt zná vzéti. Ne-

dajmo sze odnyé zvoditi. Osztanimo pri vözpro-
banoj vretini práve môcsi i blagoszlovlenoga
dela, pri veri!

I tû nam ide na pomocs cérkev. Vêm je
nyê, kak Krisztusovoj szlüzbenici, nê vszedno
viditi cagljivo nevolno bivoszt szvéta. Nê nyê je
vszedno, jeli sze lüdje v pogibelnoszt pogro-
zijo notri, ali nê. Vêm vszi májo düso, stera
'zéja Bogá i je na blázensztvo pozvána. To dü-
so setúje obrániti, gda evangeliom csiszto. ver-
no i düsnovésztao glászi. Tak osznávla krszt-
sanszke gmâne, steri kotrige gorécsa szvetloszt
májo bidti na szvojem meszti. Tákse krsztse-
ni-ke potrebúje dneszdén poszebno nasa cérkev,
kí sze nedájo od szákoga vetricseka, ali cslo-
vecsega mislenya eszi i tá nagíbatí. Tak bomo
mogócsi szvétí kâ haszniti; pogübelnim mócsam
obládájöcs prôtisztánoti.

Zâto csi taki nôvo leto 1926 za cslove-
csansztvo vu szplosnom escse nebode znamê-
nilo nôvoga, bögsega csasza: za nász krsztsane,
za cérkev, za nase gmâne more bidti i je lehko
takse. Tak nasz zezáva nôvo leto predvszem
na delo. Na delo voditele gmânszke i cérkevne
za nase lüdsztvo. Na delo z-vöszprobanov sker-
jöv, stera nam je vu roko dána, z-evangeliomom.
Od nyega sze naj ponôvimo mí i nase gmâne!
Bojdimo szvetloszt vu kmici! Na delo za nase
lüdsztvo i po etom Liszti! Dühovnicke, inspek-
torje i vszi naprêhodécsi, tû je vase pozvány-
nok Jaj vam, csi tû vase pozványe neszpunyávat,
nok Dajmo sze ponôviti vszi po evangeliomi,
je Bo'za môcs na zvelicsanye vszega i vszi Sán-
ga; po evangeliomi, stero jê jedino nôvo szká-
tom sztárom szvétí.

Reformácia na Horvatskom.

Nakrátki szpíszao Dr. FILIP POPP Zagrebecski ev. sinyôr. — Poszlovenco FRANC SOSTARÉC evang. dühovnik v Légrádi. — Nadaljávanye. —

Ali 'zaloszt szamo krátke vrêmen szo sze lêhko veszelili hrvatszki protesztantje lêpomi vüpanyi i blagoszlovlenoj bodocsnoszti. Kak vszepovszédik vu drügi orszá-gaj, gdé sze je reformácia notrivkornila, rávno tak i vu Hrvatszkaj je nasztôpila protireformácia po rázni redovníkov bará-taj, poszebnó Franciskánerje i Jézuitje szo meli cil vösztರೆbíti protesztante Hrvatski protesztantje, rávno tak kak verebrátja vu drügi orszá-gaj, szo bíli na najvékso i naj-groznêso formo pregányani i ospotávani.

Na spici protireformácie, stere náloga je bíla, oprvim protesztante vösztರೆbíti i potem tak zvane „jereznike“ nazáj pripelati vu nárocse jedíno zvalicsavne kath. cérkvi, je sztao poznáni zagrebecski püspek Dras-kovics György (1563—1578). Ja on je escse duplisko môcs meo, naj vöpreprávi reformáció, evang. knige vnicsi, evang. predgare odtira, ar je on zednim noszo csészt hrvatszkoga bána. Naj szí szamo cslovek premiszli, ka je tó znamenüvalo tiszto-ga vrêmena: najvéksi goszpod i szo-dec bídti tak v-cérkevnom kak v-politics-

kom dugoványi! On je zákon dao pri-neszti vu hrvatskom dr'zélno-m gyűlési, pôleg steroga je niscse nê szmeo meti, csi je kath. vero osztavo, ni gí-bajócse, ni negibajócse vrêdnoszti i nê mogao noszti ni csésztí ní szlűzbe vu kraljevini Hrvats-ke i Slavonije.

On je posztavo v Zagrebi na szvoje lasztne sztroske eden theologiczni szeminá-rum, tak je steo prôti sztáti tomi, ka bi szí dühovnicke vu zvűnszki dr'zélaj szpra-vili szvoje theologusko vözevcsenyé, i ka bi v takso formo z zvűnszki orszá-gov nebi notri szprineszti v Hrvatsko reformatrics-na vcsenyá (Tü lehko zamerkam, ka je szto-ga theol szeminára pôsztao nomali szledi zagrebacski univerzitet (vszevucse-liscse). Záto nász grűntanye Zagrebacskoga vszevucsiliscsa nazáj pela na reformácie vrêmen.)

Ka sze zmiszliiti dalo, z-vszákov szí-lov i skerjöv szo setűvali Draskovics püs-pek i nyegovi pomocnicke vösztರೆbíti evang dugoványe. Znôvics szo práe prinesene, ka evanglicsanszke predre trbê z-Hrvatskoga vösztirati, tiszte pôre-pa, steri nescsejo nazáj kath. grátati, bê vöpregnati. V takso formo je doszlo tomi püspeki i prôti-reformácii dosztae-mesnyákov i pôrgarov od evang. duvá-

Podlíztek.

Ágica je odpüsztíla.

Máli román. 'Zitka kèp. Poszl. Fliszár János.
I.

— Ejnye Ágica, da doszta nasztರೆgávas tí dnesz szkôszt té máli dvéric vö na ceszto!

Té blêde, jajcsnodárszkoga obráza, scsapi-náto ténkoga zrásza deklina líca szo tak 'zerjáv-e grátale, líki 'zarécs erdêcsa ró'za.

— Jaj . . . onô vzemi . . . mama, Sándor-a glédam, csi 'ze domô 'zené z-pásnika krave.

Ejnye, ejnye tí deklina szí nê-mêla segô szigdár tak 'zmetno domô csakati Sándora z-avami. I nê je rávno szíla nyega tak trnok 'kati, tak ga predcajtóm domô prí'zené ôdec.

— Csi je pa 'ze gori prisla 'zidovszka 'zda tüdi i escse ga itak nega!

— Persze ka je gori. Znás, ka je pcsza-no vu Szv. píszmi, ka je Bóg lűbo 'Zidovi za nyí volo je vűzg o nãobprvim té nebeszkiosz-vêt Ali kak sze meni vídi, tvoje trninovocsi lehka neglédajo, nenasztರೆgajo Sándor látse-ka, — níkákoga drűgoga csákajo one!

— Jaj vi mama tüdi, ka gucsíte! . . .

— Vecs tak nemo glédala eti szkôszt, bê'zala je vdiljek po trnáci v hí'zo. I nê je bílô vecs vö. Ali da je hí'za mêla dvá máliv oblocseca, nasteriva je tüdi lehko vö kukűcskal

'Ze szo ove drűge zvêzde tüdi szvêtile pî-leg 'zidovszke zvêzde i Sándor pojbár je 'ze tí dí domô prignao krave z-pásnika. Ágica sze pa escse itak tam notri v-hí'zi sztiszkávála.

— Ejnye tí deklina, ka delas tak dugo ta vu hí'zi? . . .

Tak szí csákala tí szvojega brátseka i pî-leg toga sze szpozábis z-dela. Nevês, ka je 'cajt krave dojiti, právi níka malo csemern Magdalêna mati, tak níháysa malo predíva o-lávlanye i notri je poglédnola na hí'ze dveri.

nya vkrâobrnotti i neverne vcsiniti. Tak je eden naszlednik onoga dobroga evangeličanca, Erdödy Peter bána, Grof Erdödy Tamás v Pozsonyi na orszacsom gyűlési (1608.) escse z-vöcuknyenov száblov pripraven bio oznaniti. „Z-etim 'zelezom sztrêbimo vö med nami lutheranszki pestis!“

(Nadaljávanye príde).

Vsze knige, stere szem precsteo, szo mi nê dalé taksi tröst, kak ete recsi: „I csi bi hodo po szmrti kmicsni dolê, nebojim sze neszrecse, ár szí ti pri meni.“

KANT (nájvéksi filozof).

Nôcsni prihod.

Vu szamnoj hízi nemílo,
Trí szirôtice szkuzíjo:
Vönê mrzel veter trôbi
Mati nyim 'ze szpí vu grôbi.

Mama, mama, míla mati!
Nikak nemorem zaszpáti!
Ercsé edno i nezaszpí,
Szen nyê nepríde na ocsi.

„Bete'zna szem, mama míla,
Zakâ szí nász osztávila“?

Právi drűgo, britko jôcse
Od boleznoszti szírocse.

„Vu'zgi poszvêť mama míla
Strahsűje me vetra szíla“!
Právi trétji, kak tú'zen rob
V-cintori sze odpré e'n grob.

'Znyega sztáne míla mati
Prôti dômi sze napôti,
Vu vihérnoj, kmicsnoj nôcsi
Sze k-szvojim szirôtam pascsi.

Blêdi obráz, glász prvêsi,
Pozna jo mlâsi sztarêsi:
Kűsűjo jo obímajo
Nika sze je nebojíjo!

Ednoga notri odene
Drűgoga v-nárocse vzeme,
Vsze lepô v-szladtek szen szprávi,
Toga trétjena otávi.

Verosztűje pri poszteli
Vszi trijé szo szladko szpáli.
Potom sze okôli zglédne
V-máloj hí'zi vsze vréd vzeme.

Gvant, obűtel vréd posztávi
Vsze na szvoje meszto szprávi,
Te szpajôcse mílo glêda
Z-szrdca kűsűje vszákoga.

— Jaj mama pozábila szem, naj nedo csemerni, li hitro idem! No gde je dojínica? i vö je szkocsila z-hí'ze vu kűnyo be'zécsa po dojínico i proti stali szkácse.

— Ejnye, ejnye Ágica! Gde ti hodi dnesz pamet? Meszto dojínice skaf neszés?!

Ágica sze malo szahsznola i sztánola je.

— Bogme, nikák je je premêno z meszta, — i nazâ sze je povrnôla po dojínico.

— Premêno je tvojo pamet nikák! nê dojínico. — brumbra mati vu szebi, i prgiscso predíva k-trlice nogacsom mláti i vö sztêple 'znyé pozdêrje. — Znam sto je tiszti nikák? ovo ni 'ze je prisao.

— Dober vecsér Bôg dáj, Magda mama! — sztáne pred nyôv vu mészeca szvetloscsi eden punoga obráza, velkoga zrásza decsko, steromi szo sze 'ze i bajúszi malo szka'zűvale.

— Bôg dáj Bôg, Bálint. Notri hodi moja dűsa v-hí'zo. Ocsa 'ze tak tam notri pregledáva novine. I príde vcsaszi Ágica tűdi. Nema segô dűgo dojiti, tak nyê frisko hodijo rokê, ka sze cslovek komaj naglêda nyénoga dela.

Bűki gazda je pri sztôli szedo i z-velkov nále'znoszťôv nika csteo.

— Ka nôvoga je vu novinaj Bandi ocsa? — pita Bálint.

— Hê, Jancsi! da szem nika fájnoga csteo 'znyí! szkricsí gori té máli kuszti cslovek z-vezélnoszťôv.

— Ejnye ocsa da szte sze globoko pogrôzili vu cstenyé, ka escse Bálinta imé preférmate na Jancsia! Nevidite, ka Bálint sztojí pred vami szrdce moje!

— Ni persze, ka je Bálint, vê szem jasz tűdi tak pravo, ali pa miszlo. Eszi pazte ná pripovedávam ono lêpo prigodko, ka szem csteo . . . Onô vzemí, no, kak jo naj zacsnem? Bio je ednôk, gde je nê bio eden trnok, trnok bogat cslovek, steri je edno jedíno trnok, trnok lêpo csér meo. No i

— Hűhűhűhű! — szkocsi doj z-klôpi Sándor pojbár z-velikim szmêhom. I zacsnem je szkákati, rokê nogé szemtá sztepati.

Kokôt szpêva, vöra bije
Odhájanya vrêmen pride,
Od szírotíc sze poberé.
Grob sze odpré, vszé' jo zapré.

Kmicsen grob doszta pokrije
Vsze 'zaloszt, radoszt zakrije.
Ali, ki szvo' deco lübi
Szkrb má na nyé v-grôbi tüdi.

GYULAI (F. J.)

II. Prêkmurja szvetszki evang. znameniti mô'zje.

Gombóc Miklós.

(1726. okt. 11. — 1807 jan. 13.)

Rodjeni v-Polánci, za vérsztvenoga cseszt-níka sze je vönávcso i pozvánje szvoje v-Prêkmurja imányaj szpunyávo i tak szvojemi vend-szlovenszkomi národi haszno, steroga je vise vszega lübo. Szledi sze je v-Kermedin zoszelo i tam kak vecs goszpodscki imány dvorszki do szmrtil prebivao, kak je tő odnyega v-Kermedin-szke evang. mrtvecsne materne knige v-1807 jan. 13-toga notri szpelano: „Nemzetes és vitézlő Gombóc Miklós ur, több uraságoknak tisztartója“. (Po szlovenszkom: Nemesi i vitéz goszpon Gombóc Miklós vecs zemelszki goszpodínov dvorszki).

Gombóc Miklósá kameni szpômenka szte-ber (kri'z) je v-Kemedinszke ev. cêrkvi poldnés-nyo zvônésnyo sztêno zozídani i tak z-napiszkom vréd za készno pokolênje obarvani, stero-ga je z-sztároga Kermedinszkoga varaskoga znícsenoga brütiva vezdásnyi visziko postüvani dühovnik i sinyôr Zongor Béla, gda szo kri'zi od-nut osztranyeni bili, dao odpelati k-ev. cêrkvi i pri 1924-toga cêrkvi popravka priliki v-sztêno zozídati i tak obarvao.

Kri'za napiszek:

NOB: AC GEN: DOM: (Nobilis ac Generosus Dominus:	
Nicolaus Gombócz.	Nicolaus Gombócz.
Nat. XI. oct.	Natus XI. oct.
MDCCXXVI.	MDCCXXVI.
OBITU XIII. JAN.	Obiit XIII. Jan.
v DCCCVI.	MDCCCVII)

(Szlovenszki: Nemesi i vitéz goszpon Gom-bóc Miklós, rodien 11. oktobra 1726. Mrô je 13. januára 1807.)

Kak evangelicánec sze je nêszpozá-bo z-szvoje szv. materé cêrkvi. Ka nâ szlo-venszkoj ev. deci i mladéncom polêhsa vcsenyé, je v-Kermedini za tákso deco, stera je tam ho-dila v-sôlo, fundatio nasztavo tak, ka szo od leta do leta 'znyé interesa podporo dôbili. Za visise vcsenyé mladénce je v-Sopróni djao fun-datio na zmázanye szlovenszki ev. mladéncov. Tá obôja fundátia escse dneszdén sztojí, no csi je po 1811-toga leta pênež skáli vu vrédnoszti na péti tál opadnola. Nê szamo ednoga szloven-

— Ka ti je té bedák nôri, ka me mêsas!
obrégne sze Búki Bandi na sziná szvojega.

— Hühühühü! — hrzao sze je Sandor po-jeb z-punoga grla. — Mama szo szí na Bálinta rozmaringni krscsák szeli.

— Isztina?! — szkocsi gori nanágli debela Magda mati. Bogme sze je te lêpi rozmaringni krscsák nagibico sztêncso.

Tô nevugodno pripetjé je vtihsala szreme'zlí-va Ágica, stera jo rávno zdâ sztôpila v-hí'zo, ár je krave 'ze podojila i mlêko precedila.

— No deca zdâ pa escse pazte! Nádáljávao bodem tő lêpo pripovêszí, je gori szkrícsao glaszno Búki Bandi ocsa.

— Odpüszítite mí Bandi ocsa, jasz sze nemrem dugo müditi i gori je sztano.

— V-gojdno v-zôrje 'ze na varaskom ko-lodvori moremo bidti.

— Ka je tő za csüda! Oh da je skoda, ka eto lêpo pripovêszí nemres poszlúhnoti. V-gojd-no te rukivali k-szoldákom?

— V-gojdno. Odpelajo nász vu Fiume.

— Vu Fiume?! Tyü! vê je moj mlâsi brat tüdi tam szlú'zo. I gda je domô prisao, je takse lêpe erdêce c-südnê jáboka prineszao, ste-re szo bár kusztó lü, inye mele i dönok je je brezi nó'za mogôcse bilô olüpati.

— Tiszto sze pamarancse zovêjo ájta, — ercsé mednyidva Ágica. — Mi szmo sze tak vcsíli vu sôli.

— Jasz je tüdi prineszém, csi me Bôg domô pomore od szoldákov. No ali zdâ 'ze morem idti. Bôg nâ bode z-vami Bandi ocsa... Z-Bôgom Magda mati! — napôto sze je i szlo-bôd je jemao.

— Ejnye, gde je moja hôba? Napré mi jo dajte hitro, nâ vöszprevodim jasz tüdi Bálinta, — vrtio, obracsao sze je, zapovedávao té nisz-ki, kusztí, velke gláve cslovek. Magda 'zena ga je zaman dregala, gde v-rêbra, gde v-prszí z-laktom i cukala za pruslek, nê je prerazmo tő opominanye, nego sze je obrégno nanyô:

— Zákâ me szünyávas? Bole mi poiscsi hôbo, dobro znás, ka brezi nyé neszmém vö-sztôpiti, ár sze mi vcsaszi prehladi gláva.

szkoga sziromaskoga vucseníka je podpérala vu vcsenyê, stero je on tak môdro nasztavo, ka sze nâ szamo li tomi potrebûvajôcssemi dá, ka szo jo nase ev. fare odlôcsile vszâko leto tim nâbole potrebûvajôcsim. Tak je posztavo té vrêle vere nas roják pred národóm i verníkmi szvoji-mi szebi nepozâbleni vekivecsen szpômenek.

Z-toga Gombóc Miklósa, tó je tó 'znyegovoga brato familie pohodník je bio Sopronszkoga ev. Lyceuma velikoga znánya, Európe môdroszti direktor Gombóc Miklos, steroga fotográfio szmo našim cstiteľom vu 1925.-toga leta kalendarii notri pokázali i kí je 1922. aprila 15-ga vu Bôgi vöpreminó. Steroga szin, Gombóc Zoltán v-Budapesti kak vogrszkoga országa nâvéksi jezicsni znânc je visziko postûvani i lûbleni môz. Steroga korén je z-Prêkmurszke zemlé kríla, z-vendszlovenszke krvi dâni národi cslovecsanszkomi. Z-té Gombóc familie rod escse dneszdén 'zivé v-Rankôvci.

(Nadaljávanye pride.)

Ka nam velí hízen vrács?

(Vidi május mêszece numero!)

I. Poszkrbmo sze za zdrav sztan (prebiválicse).

Vecskrát szmo 'ze szkûszili, gda szmo z-fajtne ali z-tákse hrambe, gde je doszta lûdi bilô, na csrsztvi lûft prisli, dobro, lehko obcsûtnoszti.

No csákajte malo, preci jo poiscsem! Isz-kala je eti i tam po poszteli, na klôpi, pod stampekom i naisla jo je tûdi pod stampek szpâdnyeno ovcseno hôbo, ali nahitroma jo je pod blazino potísznola.

— Vrág znâ, kama szte jo lûcsili. Z-toga sze navcsite, ka drûgôcs bole poglédnete kama jo denete, csi szi jo doj zgláve vzemete.

Bálinta je tak zdâ szamo Ágica szprevodila vö do dvêri, za stero je on nêzameró, mati je szâma rada v-hízi zaosztála. Eden nepozváni szvedok sze je pa dônok tam podlekvâo, tó je Sándor pojbar bio z-kosavov glavôv, prvle imenûvana pomarancsa ga je bodala. Rad bi proszo Bálinta, nâ nyemi tûdi edno prineszé, ali nê je vûpao.

— Nini Sándor tí szi tû? I klükno ga je malo po glávi. — Znâs ka máli? Bêzi vö z-ograd i prineszi mi edno betvo rozmaringa z-Ágicinoga grmâ. Steroga mo z-szebom neszao v- Fiume.

— Jeli pa meni tûdi prineszéte pomaranco?

Nescsejôcs szamí od szébe szi zdêhnoli: oh da je tû dober, csrsztvi zrák i plûcsa szo sze nam ga komaj napunile. Zrák je nas eden o'zívávajôcsi element i rávno záto moremo na tom bidti, da nas sztan, v-sterom szvojega 'zitka polojno tá preživemo, gde doszta lûdi (mestri, csesztvíci) szvoje ôpraviçe szpunývâvajo, zadoszta presztoren, z-veterní i z-csrsztvim zrákom napuneni bode. Pri híz zgotávlanyi na tó krôto mámo paziti i pôleg mogôcsnoszti pripravno sztálicse szi szpraviti. Paziti mámo, da nase prebiválicse na szuncsevnóm, szûhom i mogôcsse pôleg ogradcseka, ograda bode. Z-peovnicana híza je zdravêsa, kak ovaksa. V-peovnicsni, fajtni hízaj sze je nezdravo drízati, tam na sztenáj sze krpe szka'zûjejo, stero je znamênye, ka szo fajtne.

Peovnicsne, ali nôve híze szo redovno mokre, fajtne, stero szo escse tim odrasenim nezdrave za deco szo pa szmrtné jame. Nájvecskrát od taksi zhája protín, csúz, skroíni i vecs féle beteg: Fajtno, mokro hízo vötrbê dobro szkúriti. Za szpanyé híza prav szûha má bidti, hízna szpráva nê szploh do sztêne szkladjena. Zdravêsa je v-táksoj hízi i hrambi szpati, gde nega doszta lûdi. Vu napunyenóy hízi nagôszti obetêzâjo deca. Koga ôpraviçe na szedênye pritiszkávajo, je nemûdno potrebno, naj vecskrát vônê hodi. Csesztníci i delavci pa nápravê csinijo, csi sze vu zvônêsnyitálaj várâsa drízijo i csi je mogôcsse ogradcsek szi szprávjajo, steroga ôpraviçe szamí szkoncávajo i

— Prineszém, nê szamo nyô, nego escse figemandale, szamo sze pascsi!

Pojbár jo bêzao vu kmici i ôzdalecs sze je csûo eden dûnk. Zagvûsno sze je v nikoj potekno i szpadno je.

Szvekel, na zemlô nasztrêgajôcsi mêszec sze je szkriavokao z-bliszcsecsimi zvêzdami, vecskrát sze je szkrio pod vu zráki plavajôcsi oblâka csaren plâcs i pá je naprê prisao, mrzel, oszter veter je zácsao píhati od polnôcsi kraja.

— Escse ednôk z-Bôgom boj Ágica moja!... Ah! nikak nemrem odidti od tébe!... Nika me tak boli, tak me sztiszkáva!... Jeli me rada más? Jeli bos me csákala tecsasz Ágica, dokecs nazâ nepridem?!

— Csákala mo te Bálint! — ercsé deklina drgetajôcs odmrâza, ali pa znâbidti od znotrêsnýe obcsûtnoszti?

— Oblûbi mi, ka verna osztânes k-meni i nebos sla tecsasz k-môzi, sto sté de te proszo.

— Jasz verna osztânem k-tebi, szamo sze tí nezaglédaj vkákso drûgo deklino.

tak têlo gibati dájô stero vu nesztannom szedényi malo nezadrevenê i krv nemre po 'zilaj szvojeja tekája szkoncsávati i zrok je vnôgomi betegi. Doszta szedénya je na skodo, doszta gibanya pa na haszek zdrávji.

(Nadaljávanye príde.)

Evangelicsanszke krajine gyülês.

V nasoj dr'závi 'zivôcsi evangelicsanci szo prem. leta oktobra 13.-ga i 14.-ga v-Nôvom Sadi dr'zali réden gyülês szvoj pod predszeniksztvom Wagner G. A. krajine predszenika.

Prêkmurszko sinyoríjo szo na tom gyülêsi Kováts Stevan sinyôr, Luthár Ádám püconszki dühovnik i Siftár Géza gmânszki inspektor, orsz. poszlânc zasztópali.

Pred gyülêsom je Bo'za szlûzba dr'zána. Za tém szo predszenik odprti govôr meli, naznanili szo tüdi, ka je krajine szvetszki predszenik doli-zahválo z-szvoje csészti, ár sze je odszelo z-dr'záve. Szmik Gyula sinyoríje inspektor sze oproszijo gori za szvetszkoga predszenika na tom gyülêsi.

Krajine predszenik zdâ goriprecstêjo lêtno naznanenye szvoje, stero sze szkoacsa z-cêla v protokol vzéti. Gyülês je szledécsa szkoncsanya prineszo. 'Zinat sze po vüzmi v Noví Vrbas po-

zové vküper i prvo szvoje tanacsüvanye od apr. 11.—18. bode mêla. Sztroske bodo sinyoríje no-szîle. Na 'zinat sze pozovéjo protestantszke cêrkvi vszê zvüszki országov, tak i rázlocsni dr'závni uradi. Ouszvetne Bo'ze szlûzbe redovék i tanacsü-nya réd je tüdi vözdelani. Vszáki vecsér evange-lizácije bodo, vszigdár po drúgoj sinyoríji dr'záne.

Razprávlano je od vadlûványa vcsenyá. Szkoncsano je, ka vadlûványa vcsenyá szkrbnoszt je vözapréta dúznoszt i jus cêrkvi, ka vadlûványa vcsenyé cêrkev more oprávlati po szvoji orgánaj (dühovniki, kaplânaj, kántoraj), vadlûványszko vcsenyé po materszkom jeziki more bidti; obri vadlûványa vcsenyá knig jedino cêrkev szkoncsá-va. Poszebna solszka nazavüpnoszt má vu tom dugoványi do 'zinata vsze pítanya vrédszpraviti.

Razpráva je bila od rázlocsni minisztrszi dojpiszov, celô od dr'zanya szvétka Cyrila i Met-hoda, na stero gledôcs sze szkoncsa, ka dokecs sze dugoványe dr'závni szvétkov koncno vrédne-szprávi, na té dén za kralá i domovino Bogámo-liti je gotova nasa cêrkev, ali niksi szvétcov pa nebode szvetila.

Gyülês protestíra p.ôti nepravicsnomi gori-tálanyi dráginszki doklád za dühovnike i pôleg mirovne pogodbe zatêva, da sze nyim kongrua rédno vöplacsüje.

Szkoncsanye je prineseno obri rázlocsni apelácijaj. Vu Morávszke fare i Vucsagomilancsa-

— Naj potemném, csi neveren bodem k-tebi! . . . Ná eto más szvilni rôbec, za zárok szem ga küpo v-cseraj v-Szoboti

— Lêpa hvála, Bálint. Ná jasz ti tüdi dam eden naslingani rôbec! Cvétje szam naslingala vu vsze stiri küklé i obê náj iména.

— Szrdcsna hvála, dűsa moja Ágica! Tô de moj trôst, moje vűpanye, dalecs vu tühini. Escse ednôk z-Bôgom! — i na pôt sze je vzêo Bálint junák.

— Nini! eto je, tü je! . . . 'ze neszém rozmaríng! — kricsi Sándor pojbar i be'zi od podogradov.

Ágota je hitro z-rôk popádnola Sándori rozmarínga betvo.

— Bálint! Csákaj malô! Eto más rozma-ring! — szkricsi i pascsi sze za nyim, steri je 'ze kre Bokor szôszeda oblokôv sô.

Bálint sze je nazá zgledno i sztano je.

Kak nyemi je Ágota prêkstêla dati rozmaríng, sze je szahszo i csemerno je pravo:

Ah, té nôri pojbar! Scsavo je prine-szao meszto rozmarínga!

— Hahaha! „Rozmaríng cvêt je scsava! Mo' luba koga csáka? — je spotárno danájkala kre nyidva od sztűdenca idôcsa Bokor 'Zófika.

Presztrahseno z-'zarécsim obrázom je bē-'zala domô Ágica. I komaj, kak sze je na dvér-ca z-ceszté notri zaobrñola, szrdcé nyê je jáko sztrahsno zácsalo klepati — zgűbila je szvilni rôbec.

Trepetajôcs, z-drgetajôcsim szrdcom ga je hitla nazá iszkat. Kak dalecs je za Bálintom slá, szploj do Bokorovi híze, vdiljek je iszkala, z rokámi szposlátala pôt, vu velikoj dvojnószti, britko sze szkuzila, ali vsze je zaman bilô, té je lèhno v-nisternom megnenyi rávnotak, kak prvle vu hízi ocsina ovcsena hôba.

rov dugoványi sze vsze szpiszi notri poszlati proszijo.

Protestira szprávisce prôti nacsrti nôvoga interkonfeszionálnoga zákona. — Szkoncsanye je prineseno na ekzâmen dêvanye i poszvetsenyé dühovniski kandidátov.

Szpoznavani je nacsrt dühovnikov i kântorov pokojninszkoga drüstva. Nacsrt pred 'zinat pride.

Pri proracsuni krajine gasze sze szkoncsa, da sze vu vszáksoj gmâni vernikov ednáka dr-závna porcija vküpszpise ino na tô tüdi, nê szamo na düse, sze bode nametávála cérkevna dácsa, kak je tô v-preminôcsem bilô. Tô szkoncsanye szo rávno nasí prekmurszki zavüpniki proszili, gledôcs na nase szrmasko lüdsztvo.

Gyülës szkoncsa, ka sse nasztávi krajinszko podporno Drüstvo i Drüstvo za zvünësnyo miszio.

Da je dvê létnei mandát krajine csesztníkov dolipreteko, je gyülës odébrao za krajine cérkev-noga predszednika Wagner G. Adolfa, za szvet-szkoga predszednika Dr. Róth Vilmosa i vsze ove csesztníke, zatém je z-molítvov gyülës zaklücseni.

Dr. Róth Vilmos egyházke-rületünk uj felügyelője.

Az október 14-i egyházkerületi közgyűlés Weisz Károly Budapestre költözött egyh. kerületi

Szledi szta z-máterjov obê vö sle z-nocs-nim lampasom naceszto iszkat té zárocsni rôbec. Ágica sze je sztrsznola vu szrdci na z-Bokoro-voga trnáca csüto popévko:

Na Gyurgyavo je velka voda tekla,
Ágice zárocsni rôbec je vneszla,
Nema z-kim bi szi szrdce zavézala,
Z ôcsi szi szkuzé doli szpobriszala.

D'zünd'zna rosza je obszêla violô,
Britke szkuzé polêvajo deklino:
Zárocsni rôbec je totá . . . zgübleni!
'Sto zná, jeli de lubi gda pár nyéni?!

Oh tí divjega szrdcá! . . . Zagvüsno ga je ona nâisla i odneszla! . . . I prekléta escse je nôto nabrála od méne! — Za szrdcé sze je po-pádnola z-rokôv i nyé trninove bliszcsécse ocsi szo szkuzé tocsile na prâh ceszté.

(Nadaljávanye pride.)

felügyelő helyébe Dr. Róth Vilmos kerületi ügyész választotta meg, aki az összeomlás előtt pancsevói rendőrfőkapitány volt, jelenleg pedig Kikindán él.

Dr. Róth Vilmos megválasztása több szempontból fontos és áldásos reánk nézve. A legszébb férfikorban, erejének teljességében él-vén tehetségét és lelkesedését eddig is egyháza szolgálatába állította. Mondhatni, hogy szervez-kedő egyházkerületünkben nem volt eddig jelen-tős momentum, hogy Dr. Róth ott ne lett volna, lelkipásztorokat megszügyenítő buzgósággal és lelkesedéssel ne állt volna ott, hogy bölcs taná-csaival előbbre ne vigye az anyaszentegyház ha-lóját. Legutóbbi műve pedig — a lelkészi nyug-dijintézet tervezetének elkészítése — egyházi mű-ködésének megkoronázása volt.

Dr. Róth Vilmosnak van érzéke a haladás iránt, nem zárkozik el a kor követelményei elől, ami rendkívül fontos most a zsinat kü-szöbén. Mert kérdések és feladatok várnak itt megoldásra, amelyekkel szemben nem lehet és nem szabad struccpolitikát folytatnunk. Dr. Róth Vilmos hitünk szerint az az ember, aki merész ujitásoktól sem fog visszariadni. ha egyházunk érdeke úgy kívánja. És ebben a törekvésében minket, akik az egyházi téren való „salto mortaleknak“ nem vagyunk ugyan hivei, de a haladást tettük életünk programjává, mindig maga mögött és maga mellett fog találni.

Dr. Róth Vilmos odaadó lelkessége talán azt fogja eredményezni, hogy a világi elem nagyobb buzgósággal kapcsolódik bele az egy-házi munkába. Meg fogják látni majd, hogy az egyház dolgainak a felkarolása nemcsak egyházi, hanem kulturális érdek is.

Kerületünk uj felügyelője közismert energiá-jával meg fogja tudni védeni kifelé is, a kor-mánnyal és más felekezetekkel szemben is kisebbségi egyházunk tekintélyét és érdekeit. Szükség van erre, mert autonómiánkat any-nyira körülnyírbálták, hogy már csak a magja maradt meg. De ha nem vigyázunk, az állam-hatalom Molochja ezt is bekapja.

Izrael népének mindig a legválságosabb időkben küldött az Ur prófétát. Azzal a meg-nyugtató érzéssel üdvözljük felügyelőnket, hogy ő az az Isten embere, akit nekünk a legdöntőbb per-cekben meg kellett találunk.

(VÁNDORUT.)

Rázloczni máli glászi.

Püconci. Nepozábleno lêpi bo'zicsni zvecsarek je bio dr'zani dec. 24. z-solsz-kov decov, pri steroj priliki. kak tûdi na vsze szvétke bo'zicsnoga krô'za, szo rodi-telje decé i vernici naso veliko cérkev nabito napunili. Ouszvetek sze je zacso z-liturgiskov bo'zov szlú'zbov. Dûhovnik szo deci razkládali zdr'zéték genlivo mîle bo'zicsne peszmi: „Tiha nôcs, szvéta nôcs.“ Solszka deca szo deklamálivali i naprêdali „Jezus mi je vsze“ bo'zicsno zmêno. Zmész szo tûdi vecs bo'zicsni pês-zem popêvali.

Bodonci. Decembra 26. na Stevano-vo, szo Dr. Vucsák Stevan vrács, bodon-szke fare nôvi inspektor vu szvojo csészť potrdjeni. Domácsi dûhovnik szo k-nôvomi inspektori lêpi govor dr'zali, potom szo pa nôvi inspektor pred cêlov gmánov doli djáli naprêpiszono príszege. Opoldne je na csaszť nôvoga inspektora szvekli obed bio pri dûhovnika gosztolûbnoj hí'zi, na sterom szo Benko Jo'zef sinyoriije inspek-tor z-szvojov tûvárisicov, Lipovšek szrezki poglavar i Koder kr. notar tûdi tao vzéli i nôvoga inspektora toplo pozdrávlali. Poz-drávlamo ji i mi z-tov prosnyov, naj nepo-zábijo nigdár, koga imé noszijo, na koga iména dnévi szo szpelani vu szvojo csészť, da tak escse do krvi verni i vrêli ins-pekter bodejo!

Nase sinyoriije inspektora, Benko Jožefa, je viziko prestímanxe doszégnoło. Za varaskoga gerenta Murske Sobote szo vöimenüvani. Z-radosztjov pozdravlamó mo'za dela i vu tom nyihovom nôvom pozványi!

Vnôgi ne vêjo, da je glávni zrok vnôgo-ga trplênja i bolezni szlabo neprivajeno i záto obcsüttlivo têlo. Nê domislavoszť, nego têmevcs li zdr'zánye prirodjenoga zákona csi negájimo polt i vlaszé. Za racionálno nego têla szlisimo vedno szamo hváliti: Fellerjovoj právoj kankas-koj Elsa-pomádii za obráz i kô'zo, Fellerjova mocsna Elsa-pomádía za vlaszé, Elsa 'zájfa zdrávja i lepote, stera nazahvaljúje szvoje prisz-táse szamo z-prijétnim dísom, nego tém vecs

tûdi korisztnim szesztevinam, steri kô'zo ople-menjújejo (gingavo csiniyo) Elsa-'zájfa sze dobí v-5-ti vrsztaj: Elsa lilijína mlêcsna, Glicerinszko borakszova, katranszka i tá za britje. Za probo sze moreta narôcsiti 2 loncska pomádie za 38 din., 5 'zájť za 52 din. Z-pakivanyem i z-postov pri apotekári Eugeni V. Fellerji, Stubica Donja Centrálna 509 Hrvatska.

Gusztáv Adolfa drüstvo. Vszê v-sztiszkávanyi bodôcsi evangelicsánov vrêla podpornica, nemsko »Gusztáv Adolfa Drü-stvo« je nász prêkmurske evangelicsance z-lêpim bo'zicsnim dárom obészeliło; 500 márkov (6715 din) je poslalo na evang. D. Dom. Vu krátkom vrêmeni tû 'ze ob-drúgim szo sze szpômenili znász nasi nemski verebratje. Oni zaisztino lûbijo ev. vero. Bár bi i mí tûdi tak vrêli bilí! Tá pelda nász naj zbûdjáva

Zarok. Knafeljč Valter, bívsi postaja nalcselnik v Macskovcih se je porocsil z Terezijo Zavec, hcserko g. Janeza Zavec posestnika v Otovcih.

Darüvanje na D. Dom. Z-K u p s i n e c 44 kil psenice. Z-C s e r n e l a v e c: 28 kil psenice, 25·5 kil 'zita, 11·4 kil krumpisov. Z-N e m s a v e c: 41 kil psenice, 51 kil 'zita, 74 gláv zelja. Hvále vrêdno szo sze vrsenile pri zeljapobéranyi Gomba Mariska, Heklits Milika i Leposa Mári solszke deklíne. Bôg je lônaj i zvršávaj nyí áldovov vrêloszt! Z-B o r e j e c: 25 kil psenice. Z-C s r n e c: Augusztin Stevan (sztar.) 20 kil psenice i eden vóz pêsška, ml. Augusztin Stevan 20 kil psenice i eden vóz pêsška, Fliszár Miklosova 2, Marics Alajos 5, Stevan 4, Rác János 2 kil psenice, Perkics Jo-zef eden vóz pêsška. Vszevküp 53 kil psenice. Prevecs lepô szo darüvalí G r a d i s k i v e r-niki, vszevküp 102 kg psenice, 102 kg krûhove mele, 89 gláv zelja i 15 belíc, zvün toga Faisz Miklós i ml. Fliszár 1—1 foringo pod pêszek. Z-T i s i n e: Kodila Iván 3 kg mele i 13 gláv zelja. Z-S z o d i s i n e c: Andrêcs Ferenc 16 kg 'zita, Gomboc Ferenc 13 kg psenice i edno foringo pêsška, Dzubán Károly 15 kg psenice, Vratarics Lajos 10 kg 'zita, Vüjec János 12 kg psenice i eden vóz pêsška, Vukan Jo'zef 14 kg 'zita i eden vóz pêsška, Podleszek Katarina eden vóz pêsška. Vszevküp 40 kg psenice, 40 kg 'zita i 4 peláje pêsška. Z-M a r t j á n e c: Hor-

váth Stevan 10 kg. pšenice. Z-Mörszki-Petrôvec Andrêcs János 15 kg. pšenice. Z-Vancsavész i Mácsék Stevan i Sziníc Ferenc 1—1 peláj pészka. Z-Krajne Szocsics Kálmán i Andrêcs János 1—1 peláj pészka. Z-Szobote Barbarics János (buza), Siftár Lajos, Lajncsek Ferenc 1—1 ménso foringo. Z-Vancsa Szaver Mihály i Savel Etek 1—1 foringo pod drva. Z-Markisavec Franko Miklos ritar, Franko Miklos fáni kurátor i Veren Stevan 1—1 peláj sôdra. Z-Sálovec 72 kg. pšenice, 68 kg. 'zíta, 30 kg. graha. Z-Pu'zavec vküppobráno szilje szo Kuzma Mihály vu szvojem mlíni brezmerice szemleli i melo (70 kg. hr'zene, 42 kg. pšenicsne, 42 kg. otrôbov) i 3 kile masztí, stero szo Siftár Stevan gosztílnicsár darüvali, Zselezen Ferenc kurátor notripipelali. Hvála daritelom i kuratori za trûd i foringo. Pu'zavcsarov vrêloszt i darovitoszt hváli nyihov lêpi áldov. — Jáko lêpo lûbéznoszt i vrêloszt szvojo do toga nasega szpráviscsa szo poszvedocsíli Dolinszki verníki. Vu toj máloj i szirmaskoj obcsini szta Kolosa János kurátor i Lebár Viktor 37 D. gotovi pêne, 107 kg. 'zíta, 34 kg. kukorcsne mele, 80 kg. krumpisov i 10 kg. graha nábra la vküper, stero vsze szo Fartély Ádám pripelali notri. — Z-Sztári-Beznôvec 93 kg. zmêsa (kêtszeres). Z-Szkakovec 80 kg. pšenice. Z-Vadarec 26 kg. 'zíta. Z-Bodonec 137 kg. 'zíta; g. vdov. Sziníc Lajosova 22 l. jeszia, Skrílec Mátyás 40 kg. 'zíta i 40 kg. krumpisov. Z-Csernelavec Vucsák János 25 kg. ps., 30 kg. 'zíta. Csi bi od teva vrêliva verníka ti prémocnêsi szamo pô telko darüvali, bi lêpi dár prisao vkü! Poszebna hvála! Z-Borecsa 18 kg. 'zíta, 14 kg. pšenice. Z-Gornji Petrôvec 48.5 kg. 'zíta, 18 kg. pšenice. Gcdina Stevan dûhovnik 150 kg. 'zíta, 150 kg. pšenice. Z-Lücove 23 kg. 'zíta, 14 kg. pšenice. Z-Sztányovec 31 kg. 'zíta, 16 kg. pšenice. Z-Sülinec 33 kg. 'zíta. Z-Adriánec 37 kg. 'zíta, 42 pšenice. Z-Zanavla 31 kg. 'zíta. Z-Sztrükovec 77 kg. pšenice. — Z-Amerike: Junkunc Sándor szo nam poszlali 5 dolárov. Z-Zágreba dr. Popp Fülöp sinyôr szo 3000 dinárov kak szvoje zagrabecské gmajne darüvani áldov poszlali. Szrdcá hválimo nasim zagrabecskim verebratom, kí obcsütivsi naso potreboçso pri násztôvi Diacskoga Dôma, szo nam z-tak lêpim áldovom hîtíli na pomôcs! Szrdcsna hvála daritelom i poszebno Dr. Popp Fülöp sinyôri za pobéranye! Tá lepô cvetécsa gmajna z-izstinom krsztsansztva dela csiní, nenosziszamo imé,

nego szvedôszto vesíni odprávoa krsztsansztva. Darüvali szo naszledüvajôcsi: S. Boranics 200 d. Rudolf Jurza 100 d., Miroslav Fretič 100 d. Ludmila Fašing 100 d. Wiener Bankverein Hrvatska Podružnica 500 d. Jugoslovenska Šumska industrija d. d. 300 d., Erwin Weiss 200 d., R. Lubynski 200 d., »Danica« 300 d. Hrv. Slav. Banka za Parcelaciju i Kolonizaciju d. d. 300 din., Julio Rudovič 200 d. Standard oil Company oi Jugoslavia 300 d., Adolf Daničič Generaldirektor 200 d. Z-Küpsinec Sziníc Stevan 15 d. Zenkôvski verníci 53 kg. pšenice, 56 kg. 'zíta. Z-M. Szobote Jónás Erzsika goszpodicsina szo v-Diacski Dom kûnyo i pizárnico povísze (forhänge) darüvali. Kak nôvo naso podporkinyo szrdcá pozdrávlamo! Goszpon Dobrai János szo nam eto pôtpá gori dáli szprahsiti pod szprotolêsnye nase málo zemlisce. Nyihova dobroga szrdcá tûvárisica szo pa preminôcsi tjeden z-rázlocsnimi jedilmi obêszelili nase vucsenike i z-goszpodom obádvásza je poglednola i dopadnoli szo sze nyima jáko toga szpráviscsa vszi presztori, stero szta zavolo szvoji velki poszlov li zdâ vzela priliko poglédnoti. Veszelímo sze, csi vídimo, ka sze ti nasi interesserajo za cêrkevne verszke szpráviscsa. — Z-Andrêjec Rátkai Ödön 40 kg. krumpisov 18 gl. zelja. — Z-Tesanovec 149 kg. ps. 52 kg. 'zíta, 9 din. pêne. — Z-Szobote Péterka Ivan 60 din. popüsztká pri racsúna vöplacsili. Nemec János 100, Jónás János 50, Szersén Iván 30, Horváth Ivanova 10 din. — Z-Tisine Rehn János trg. z-tûvárisicov 100. — Martjáncsarje szo eden vözrepe poszlali za notridévnyye. — Z-Adriánec Kercsmár Ferenc 10 d. — Z-Gradisca Horváth Sándor 10 d., z-Csrnec Augusztin Mátyás 10 d., z-Martyánec Üllen János 10 d., z-Csrnelavec Horváth Stevan 10 d., z-Vancsavész i Mácsék Stevan z-tûvárisicov 20 d., z-Szebôborec Luthár Sárika 40 d., z-Zenkôvec Barbarics János z-tûvárisicov 20 d., z-Moscsánec Bánfi Jo'zef kurátor dôa 'zakla jábok, edno vrecse krumpisov i 23 kil graha. Z-Schweica Fliszár Vince szo nam poszlali 20 frankov. (V-nasi pêneazaj 212 din, z-steri je - naszaszopisze 100, na D. D. 112 din. obrnnyeno. Z-Szobote Benkics János goszt. z-tûvárisicov 100 din. Z-Amerike v-Allentowni sztojácsi nas roják (v-Adrianci rodjen) goszp. Bölec Géza szo nam na D. Dom 1000 din. poszlali. Szrdcá hválimo i doszta dobra nyim 'zelémo za vrêloszt, ka szo sze z-szvoje krvi nê szpozábili. Oh bárbi sze mogli z-doszta etaksimi vrêlimi verníki hváliti! Na

csaszopisze szo z-öszeb 100 din poszlali. Pri Sobotskoga 'zenszkoga drüstva jubileuma priliki ofertorium 710 din. Ev. 'Zenszkoga drüstva öszvetka dohotek prêk dâni na D. Dom 2815 din. Szrdcsna hvála. — Z-Sülinec Császár Ferencé 10 din., sülinzski ev. verniki 94 lit. graha. — Z-Marávec Dsuban Franc, Kühár Jo'zef, Banko Franc i Kumin Ivan 1—1 foringo pod lös. — Bôg lêpo plâti vszem eti imenüvanim i neimenüvanim dobrovolnim daritelom!

Od szobotskoga ev. 'zenszkoga drüstva jubilálnoga öszvetka, steri je tak morálno, kak materiálno prevecs dobro doli pretekao, vu prísasztnoj numeri bomo presztrano písali.

Nevarnoszt pri zamüdjenyi sze nezgodi onomi kí má priszebi zaneszljvo (dobro hodécs) vöro. Vöre stere do szekunde idejo natanacsne szo Suttnerove vöre. Bo'zni vör popráv-lanye doszta sztâne pocsaszí vecs kak szama vöra. Szvetovno szo znáne „lko“ vöre, z-lasztné svájcarszke továrne vör razposila H. Suttner v-Ljubljani st. 665 . . . Bogato illostrirani divat-cenik steroga razposila Firma H. Suttner na 'zelénye k-senki, je vrêden pazljvoszti cstenyá i vszebúje vno go prakticsni násztav.

Siritelom „Evangelicsanszkoga Kalendarija“. Reditelsztvo proszi one ekszempláre, steri sze zná bidti 'ze neodájo, do 1. februárja v M. Soboto (Tiskárna) nazájposzlali!

Szamovolni dári na goridr'zánye i razsirjávanye Düsevnoga Liszta: Osváth Sándor Puconci 10, Kozic János Pertocsa 5, Bánfi János Salamenci 2, Franko Stevan Markisavci 10, Sóos János Pecsarovci 15, Kühár Mátyás Lukács Puconci 5, Zelko Ferenc Chicago 50, Kühár Stevan bre'zni Puconci 5, Kelosa János Dolina 10, Kováts 'Zu'zi Puconci 10, Franko Ferenc Puconci 10, Sostaréc Mátyás Puconci 5, Rituper Sándorova Szebeborci 10, Benkő Ferenc Polana 20, Külits Mihály Brezovci 5, Szecske Stevan Gorica 10, Kühár János gost. Puconci 10, Sostaréc Mátyás-ova Legrad 50, Weren Jozsef Celje 60, Krancsics János M. Szobota 10, Szinic Jo'zef, Csarni Jo'zef Nemsavci 3—3, Vrataríts Lajos Szodisinci 5, Benko Jo'zef M. Szobota 100, Fliszár Stevan trg. M. Szobota 10 Din. Radí bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Gornji Slavecsi. Nasa fara je na podpora Skalics Sándor theologusi, ki v Leipzigi nadaljá- vâjo szvoje vcsenyé med szükesnimi teskimi mate-

riálnimi razmerami, 200 Din., kak bo'zicsni lübézni dár poszlála. Tá lêpa példa Gornyiszlávecske fare bojdi vlecsécsa i za nase premocsnése fare!

Dr'závna podpora cerkvam. Znáno je, ka »Ustave« 12 art. zrendelúje, da vszáka notri- vzéta církev primerno nyé dús racsuni i potrebsi- nam dobi dr'závno podporo. Dobíva jo tüdi rédno r. katholicsanszka, pravoszlávszka, grcska katho- licsanszka, sztárokatholicsanszka, escse izraelitan- szka církev. Na példo, sztárokatholicsanszka cír- kev, stera szamo 8.000 dús racsúna, ali má rédnoga püspeka, naszledüvájôcsó podporo vdáb- la: „püspek létno 11,000 D., püspeka tajnik 18,000 i sztanarino 2,700, püspeka tanacsnik 18,000 i sztan. 2,700, püspeka pizsárne vodja 16,000 i sztan. 2,700. püspeka uradni szluga 2,964 i sztan 675 Din. Draginszke dokláde mészecsno püspek 7,000 D, püsp. tajnik 900, püsp. tanacsnik 1,600, püsp. pizsárne vodja 900, uradni szluga 500 D. Za pizsárno püspeka na mészcece aug.—nov. je vöplácsano 11,000 D. Na renovéra- nye edne szamérne cirkvi 10.000 Cêla podpora na 1925. leto vözaneszé 221,339 D. Lehko szí premíszlímó potom, ka dobíta ovívi dvé vládájô- csívi cirkvi, t. j. katoliska i pravoszlávszka?! Nevêmo pa nika od podpore nase cirkvi! Ednákoszt gde sze müdis vu nôcsnom mráki?

Velika bajcarszka katasztrofa. V-bajci pri Birminghami je nasztála sztrahovita bajcarszka katasztrofa. Mrtvi je bilo 40 bajcarov, 80 pa tézko ranyeni.

Z-Milwaukee szmo páli dôbili pomôcs na Diacski Dom. Nas vrli i vrêli priátel Persa Miklós (roj. v-Polani) szo vküpszkolektiváli 10 Dol. na tô naso lübézni násztavo i szo je nam z-bla- goszlov 'zelényem i pozdrávlányem navküp 'ze do rôk poszlali. Darüvali szo pa: Stivan Ferenc z- szvojov familiov 3 Dol., Szinic Jenő 'zenov szvo- jov 2 Dol., Marics Ivan z-familiov 1 Dol., Marics Ferenc z-familiov 1 Dol., Bencsec Károly z-fami- liov 50 centov, Prsa Miklos pobérávec szami 3-50 Dol. Eti zamerkamó, ka szo Persa Miklós bíli prvi z-Amerike, kí szo nam 'ze pred dvema leto- ma na iszti cio poszlali 40 dolárov. Bôg blagosz- lovi daritele i dáre nyihove!

Potop na ednom zátoni. V opoldnésnyem morji je bio eden máli rodoviten otok okoli z- 8000 prebiválci. Pár dni pred bo'zicsom je nanág- li na zátoni nasztánola csarna temnoszt, z-ednim pa szo zatulili sztrahsni vihérje i od vszê sztráni szo sze zacsno li valiti z-morja líki gori velikan-

szki valovi. V-pô vöre szo valovi odneszli z-zátóna vsza 'zíva bitja i vsze nárasze. Niti edno 'zívo bitje sze në rêsilo.

Z-Zagrebacske ev. gmâne. I. Szvetlo-píszno naprédávanye je meo dúhovnik Oehlert z-Banjaluke dec. 13. vecsér obri ete téme: »Po Jezusovi sztopáji prék szvéte zemlé«. Po obcsnom popôvanyi szo Dr. Popp sinyor ôszvetek ôdprli. Mladézen je deklamálivala i gmânszki fární khorus je popêvao. Zátém szo Oehlert dúhovnik obdr'zali szvoje naprédávanye. Vu kraszni kêpaj szo posztavili pred poszlúsávce vsze ona lübléna szvéta mészta, stera szo nam 'ze z-verenávuka poznána i k-vszem kêpom szo pripravno razklájanye dáli, da sznio bibliszke historie pá bole zarazmili. Té genlivo lêpi vadlúványszki zvecsarek, z-steroga je vszáki z-bogatim dúhovnim dobicskom odhájao, szo in'zener Hoffmann fární inspektor zaklúcsili. Offertorium 1500 Din. je ev. koloniálnoj obcsini Presera v Boszniji odllocsni.

II. **Bo'zicsno obdarúvanye.** Dec. 20. je obdr'zalo Zagrebacske evang. 'zenszko drüstvo, popoldnévi ob 5. vöri vu cêrkvi, t. l. bo'zicsno obdarúvanye szrmaske decé gmâne. Okoli lepo oküncsanoga bo'zicsnoga drêva sze je szprávilá vküpe deca i csákala z bliscécsimi ocsámi i z-nemirovnim szrdcom na dáre, steri szo pod drêvom bíli. Po bo'zicsnoj peszmi szo Drüstva predsiednik Dr. Popp sinyor meli dugsi govor, vu sterom szo kázali vu Krisztusi vöznanyeno veliko Bogálübézen, stera nász vsze na lüdlübézen zave'zúje i zednim szo opomínali, da pri vszê dáraj i senkaj sze neszpozábimo z-nájvéksega bo'zicsnoga dára, z Jezusa Krisztusa, po sterom sze vszi drügi cslovecsi dári na Bo'zics odícsijo i oplemenitijo. Po stiriglásznoj peszmi fárne dalárde, szo

Drüstva goszpé raztálale dáre. Obdarúvano je 35 decé i 12 sztarêsi z-gorányim i szpôdnyim gvan-tom, z-obüteljov, z-'zívisom, z-szpecsenyom i z-z-pênezmi. Tüdi obêdvê evang. szírotinszkivi hí'zi nase dr'záve v Tor'zi i v Novoj Pazovi szta dobile zmêrni dár. Z-ednov hváladávajocsov molítvov i z-peszmov: »Tiha nôcs«, sze ja zaklúcsó té lübeznívi ôszvetek. 'Zenszko Drüstvo pa, stero létno dvakrát — k-Vüzmi edno tího i k-Bo'zicsi jávno-obdarúvanye szkoncsáva, je znôvics oblúbilo, da bode i nadale szrmákom i sztrádajocsim pôleg nájbôgse môcsi na pomôcs i potomtoga tüdi po sztezi szmilúvajôcsé bratinszke lübéznosztí hodilo. Bôg dáj nyemi k-tomi pomocs i blagoszlovi nyega delo!

III. **Decé-Bo'zicsni ôszvetek.** V-prikapcsenyi k-tomi bo'zicsnómi obdarúvanyi vu cêrkvi je bio ob 6. vöri vu nabito napunyenoj telovadbenoj dvoráni evang. sole decé — bo'zicsni ôszvetek, pod vodsztvom gmânszkoga kaplána Hirzler. K-rázlocsnim obcsnim peszmam szo rázum pêssem razlágajôcsi 'zívi kêpi posztávleni na oder. od steri szo nazôcsi bodôcsi nateliko zapopádjeni bíli, ka szo sze od szamoga glédanya z-popevanya szkoron szpozábili. Bílé szo nadale Bo'zicsnoga zdr'zétka deklamácije, decé khorusno szpêvanye; edna mála bo'zicsna zmêna i igranye. Vszáki je vu szrdci z-bo'zicsnim obcsüitenyom odhájao z-toga ôszvetka, steroga szo Hoffmann inspektor zaklúcsili. HIRZLER ev. kaplán.

Elementárne skode. Po ránom trdnom mrazi, steri je szkoron v-nasoj dr'závi bio nájvéksi, je okoli novoga leta mlácsno, szprotolêsnye vrêmen grátalo. Sznêg sze je z-taksov náglosztjov raztôpo, ka szo katasztrofálne povodni prisle páli stere szo velike skode napravile. Nájvékse szo

Uradni dnevi v letu 1926.

	jan.	feb.	marc	april	maj	jun.	jul.	avg.	sept.	okt.	nov.	dec
KRIŽEVCI	9	13	13	10	8	12	10	14	11	9	13	11
GORNJA LENDAVA	16	20	20	17	15	19	17	21	18	16	20	18

Uradni dnevi srezkega poglavarja v Murški Soboti se vršijo v letu 1926 po tem izkazu in sicer v Gornji Lendavi kakor v Križevcih na žandarm. stanici s pričetkom ob 9 uri dopoldan.

Pri srezkem poglavarju v Murški Soboti je od 1. januarja 1926 naprej uradni dan vsako sredo in petek dopoldan.

Srezki poglavar: LIPOVŠEK s. r.

bilé skode na Madžarskom, na Angleskom, v Nemskomországi v okolici Koblenca i Kölna i v Erdélyszkom, gde je szejátev popolnoma vnicsena, vtopilo sje je 140 osob, i porušeni je 1500 hiž. Eti mámo zamerkat, ka sje je novo leto z-gíbanjem zemlé zacsnolo.

Politicsni glászi. Prinasz je politicsno vsze tího. Parlament pocsíva. — V-Nemskomországi je escse itak nê rêsena vládna kríza. — Na Bolgarszkom sje je szkoncsao Cankov režim. Nôvo vládo je prevzeo Ljapčev. — Na Romunszkom sje je Karol trononaszednik odpovedao troni. Nyegov szin Mihaj je nôvi trononaszednik. — V-Grcsiji je vöszkricsana szoldacska diktatura. — Na Madžarszkom szo francuske pêneze rédili, v-steró húdo delo szo celô visziki plemenitási notrizapleteni, nájböle Windischgrätz herceg.

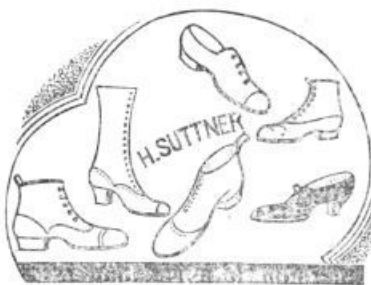
Darúvanye na Diacski Dom v püconszkoj fari: Varga Ferenc Salamenci 20, Jonás Ferenc Predanovci 20, vdov. Zsibrik Ivana Predanovci 10, Kelemen Lajos Nemsavci 50, Kelemen Sándor Lemerje 30, Bénko Stevan Brezovci 20, Rátkai Ödön Andrêci 50, Zsibrik Stevan Predanovci 20, Péntek Jožef Polana 20, vdov. Rátkai Lajosa Szebeborci 25, Kujukca János Krnci 30, Tkauts Lajos, Barbarits Stevan, Banko Ferenc, Csarni Ferenc Szebeborci 20—20, Csarni Sándor Szebeborci 10, Franko Karolin i Sári Puconci 10—10, Barbarits Kálmán Szebeborci 20, Barbarits Irma Szebeborci 10, Kolosa Sándor Andrêci 20, Fujsz Sándor Vanecsá 20, Krányec Sándor Krnci 10, Kolosa Jožef Puconci 20, ml. Boldizár János Salamenci 20, Grof Kalman Szebeborci 20, Siftar Lajos Szebeborci 10, Kozic János Pertocsa 10, Santavec Sándor Karlovo Selo 40, Bánfi János Salamenci, Kúhár Mátyás Puconci 25,

Zelko Ferenc Chicago 100, Horvath Vilma Gorica 10, Podleszek János Salamenci 10, Brglesz Miklos Salamenci 20, Kolosa Ivan Puconci 10, Brglesz Sándor Salamenci 10, Kováts 'Zu'zi Puconci 10, Vljaj Miklós Predanovci 50, Kúronya Stevan Strigova 10, Savel Ivanova Pužavci 5, Küplen Stevan Proszécskavész 10, Vratár Lajos Fokovci 10, Kúhár János Berlin 25, Kódila Ivan Pecsarovci 22:50, Vukan János Pecsarovci 10, Grábar Ivan Polana 10.

Posta.

St. Emri Baltimore. Pêneze na kalendarije i na Liszt dôbili. Vsze je vrédi. Topeo pozdráv!

Neznücana obütel

je Suttnerjova obütel, vsze obütel sje pôleg mere dobí i posle narocsiteli. Li z-dobre kôze je zdelana, pripravno elegántno, modern i trplíva. Na ve-

liko zbéranye móžke i 'zenszke obüteli, csrêvli puncsole, polojnke, sandáli, papucsje, topanke. V-velikom ilustriranom divat céniki szvetovne firme H. SUTTNER v Ljublani nr. 665 náidete vnogo prakticsni potrêbcsin, stere do vas zanimale. Dobíte ga brezplácsno! Narocsila brez vsze rizike, csi sje vam nedopádne, sje taki vö odmeníjo.

Pocêni 'zítek,

za Vász je: mûvajte sje z-„Elza 'zájfov“! Poznanci právjio:

Fellerova Elza 'zájfa je od vszega dobroga nájbôgsa! Tá 'zájfa je zdrávja ino lepote i nê szamo toaletna 'zájfa prijetno disécsa i mocsno sje penecsá, nego témvecs má vszebi tüdi medecinszko szkúsenoszti i dobro delajôcse zesztavine, stere szo hasznovita prôti sprinkam, lisájom i drúgoj necsisztôcsi kôze. Kôzo vcsiní méhko, gingavo i prôti mrazi i vodi pretrpécso, da neszpôka. Elza-'zájfa sje dobí v 5 vrszti. Elza, lilijíno mlêcsna

'zájfa, Elza glicerinszko 'zájfa, Elza borakszova 'zájfa, Elza za brijenye, Elza za katranszko ali sampon-'zájfa. Za probo 5 falátov Elza-'zájfe z-pakivanyem i z-postov za 52 din. Prôti naprê poszlanyem pêneze. Po povzétji 10 din. vecs (za postnino) Narocsila trbê poszlati k-lekarnarju (apotekar) EUGEN V. FELLER-u u Stubici Donjoj Centrala 509. Hrvatska.

„Pojedini glázki Elsafluida dobiju sje vu apotekaj i szrodnim trgovinaj pa ponižanoj cêni od 9 dinárov.“